

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Στις 6/7/2004, ο Ταϋλάν δικάζεται, στο εφετείο Κομοτηνής, επειδή μετέφερε με το αυτοκίνητό του 3 αγωνιστές του DHKP-C (πρώην Devrimci Sol), που κατάφεραν να γλιτώσουν απ' τα βασανιστήρια και τα λευκά κελιά. Στις 3/9/2004, ο Άρειος Πάγος θα αποφασίσει, τελικά, αν ο Ταϋλάν θα εκδοθεί, ως «τρομοκράτης», στην Γερμανία.

ΑΘΗΝΑ, 24 ΙΟΥΝΙΟΥ 2004 - τεύχος 252

ΚΑΠΟΙΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΡΟΜΟΝΟΜΩΝ ΚΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΕΝΤΑΛΜΑΤΩΝ, ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΣΧΕΔΙΑΖΟΜΕΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΟΣ «ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗ»

Πριν έναν χρόνο, με αφορμή την υπογραφή, από τον τότε προεδρεύοντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πρωθυπουργό της Ελλάδας, της επαίσχυντης συμφωνίας που επέτρεπε την **ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΣΤΙΣ ΗΠΑ**, γράφαμε πως **ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΕΙΧΕ ΠΙΑ** - και τυπικά - **ΚΑΤΑΡΓΗΘΕΙ**.

Είχε καταργηθεί, αφού, με την υπογραφή εκείνης της συμφωνίας, η χώρα απεμπολούσε - στην ουσία, **ΞΕΠΟΥΛΟΥΣΕ** - **ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΚΥΡΙΑΡΧΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ** και **ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ**, **ΜΠΟΡΟΥΣΕ** - **ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΤΥΠΟΙΣ** - **ΝΑ ΙΣΧΥΡΙΣΘΕΙ ΟΤΙ ΔΙΕΘΕΤΕ**.

Ο **«ΝΟΜΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ»** της χώρας - αυτός, με τον οποίο κάποιοι ανεκδιήγητα νομο-**ΑΜΑΘΕΙΣ** και ανερυθρίαστα πολιτικάντηδες μάς πιπιλούν το μυαλό - **ΕΠΕΒΑΛΛΕ, ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΗΝ ΕΝΟΠΛΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**.

Όπως ήταν αναμενόμενο, οι πολίτες της χώρας, **ΔΕΝ** πήραν τα όπλα. Στο κάτω-κάτω της γραφής, ήταν λογικό να μην έχουν καμμιάν όρεξη να υπερασπιστούν ένα πολιτικο-κοινωνικό καθεστώς κι ένα κράτος, του οποίου δεν ήταν, δεν είναι και ποτέ δεν θα είναι ο «κυρίαρχος λαός». **ΔΕΝ ΠΡΟΕΒΑΛΑΝ**, λοιπόν, **ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΙΚΡΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ**. Κι αυτό το τραγικό γεγονός αποδεικνύει, με τον πλέον αναμφισβήτητο και κατηγορηματικό τρόπο, την **ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ** που επικρατεί στην εποχή μας.

Οι πρόσφατες εξελίξεις, λοιπόν, δεν μάς αιφνιδιάζουν. Μάς δίνουν, ωστόσο, την αφορμή να απευθύνουμε, σε όσους υπέρμαχους της θεωρίας περί «ύπαρξης νομικού πολιτισμού» και σε όσους υπέρμαχους της θεωρίας περί «ύπαρξης ανεξαρτήτων και κυρίαρχων κρατών» διαθέτουν κάποια ικανότητα λογικής σκέψης, μερικά ερωτήματα :

1. Η περσινή συμφωνία δεν κατέργησε την αναξαρτησία και την κυριαρχία μόνο της Ελλάδας, αλλά (με τον ίδιο τρόπο) και όλων των άλλων χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ποιά νομική θεωρία μπορεί να υποστηρίξει, με λογικά επιχειρήματα, πως κάποιο μη-ανεξάρτητο και μη-κυρίαρχο κοινωνικό μόρφωμα είναι δυνατόν να αποτελεί κράτος ; Με ποιά λογική, μπορούμε, λοιπόν, να θεωρήσουμε ως κράτη τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφ' όσον οι κυβερνήσεις τους - συνυπογράφοντας αυτή την συμφωνία - απεμπόλησαν την ανεξαρτησία και κυριαρχία και, μάλιστα, κατέργησαν τα εθνικά τους συντάγματα ;

2. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, λοιπόν, δεν είναι παρά μια ένωση κοινωνικών μορφωμάτων, τα οποία δεν διαθέτουν, ως ασύντακτα, κρατική ιδιότητα. Ποιά κοινή - ή έστω νομική - λογική μπορεί να νομιμοποιήσει τις «κυβερνήσεις» αυτών των χωρών, αφού οι ίδιες έχουν

παραιτηθεί από την δυνατότητά τους να ασκήσουν - έστω και δικτατορικά - κυριαρχικά δικαιώματα ;

3. Αφού η Ευρωπαϊκή Ένωση, ως στερούμενη συντάγματος, δεν αποτελεί κρατική, αλλά απλώς οικονομική οντότητα, πώς είναι δυνατόν κάποια τρίτα προς αυτήν κράτη (π.χ., Κίνα, Ρωσία, Ζιμπάμπουε, Κούβα, Ιράν...) να θεωρούν ισχυρές τις όποιες αποφάσεις της ; Πώς είναι δυνατόν τα κράτη αυτά να θεωρήσουν νόμιμη την έκδοση ενός πολίτη τους από τα «δικαστήρια» χωρών, οι οποίες δεν έχουν κρατική υπόσταση ;

4. Στο εσωτερικό των μορφωμάτων αυτών, επικρατεί φυσικά ανάλογη κατάσταση. Πώς νομιμοποιούνται, απέναντι στους κατοίκους αυτών των περιοχών, «κυβερνήσεις» που παραιτούνται από την άσκηση κυριαρχικών δικαιωμάτων (είτε «εν ονόματι του λαού» στην περίπτωση των δημοκρατιών, είτε «ιδίω ονόματι» στην περίπτωση δικτατοριών) υπέρ κάποιου νομικά ανύπαρκτου τρίτου ;

5. Με «κυβέρνηση», λοιπόν, που δεν κυβερνά, χωρίς σύνταγμα, χωρίς καμιά νομιμοποίηση απέναντι στους ανθρώπους που κατοικούν στην χώρα, πώς είναι δυνατόν να λειτουργούν «δικαστήρια» ; Ποιά ισχύ μπορούν να έχουν οι όποιες «αποφάσεις» τους ; Ποιούς «νόμους» μπορούν να εφαρμόζουν ;

Η ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ, λοιπόν, είναι το καθεστώς που επικρατεί σ' ολόκληρο (σχεδόν) τον κόσμο. Η Ελλάδα δεν αποτελεί εξαίρεση.

Εκτός νόμου «δικαστήρια» αποφασίζουν για τις τύχες μας, βάσει «νόμων», που ψηφίζονται από εκτός νόμου «κοινοβούλια», κατευθυνόμενα από εκτός νόμου «κυβερνήσεις».

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΙΣΧΥΣ ΤΟΥΣ, Η ΙΣΧΥΣ ΤΩΝ ΗΠΑ !

Αυτή η ισχύς, λοιπόν, είναι εκείνη που «νομιμοποιεί» τους θλιβερούς «Έλληνες δικαστές» της Κομοτηνής που αποφάσισαν πρωτόδικα την έκδοση του SINAN BOZKURT - TAYLAN στην Γερμανία, δεχόμενοι την αίτηση των εξ ίσου θλιβερά «νομιμοποιημένων» ομολόγων τους.

Αυτή η ισχύς είναι εκείνη που υπαγορεύει στο «Συμβούλιο της Ευρώπης» να «διαπιστώσει τον πλήρη σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από το κράτος (σε λίγο, θα πάψει κι αυτό να υφίσταται) της Τουρκίας» και ΝΑ ΚΛΕΙΝΕΙ Τ' ΑΥΤΙΑ ΤΟΥ (από τις 18/6/2004) ΣΤΑ ΟΥΡΛΙΑΧΤΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΟΥ ΒΑΣΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝΤΑΙ...

Είναι η ίδια ισχύς που επιτρέπει στα «μαργαριτάρια» και στα «μπριλάντια» της «ανεξάρτητης δικαιοσύνης μας» να φυλακίζουν, να βασανίζουν, να εξοντώνουν τους αγωνιστές της 17 Νοέμβρη, τους μαχητές του ΕΛΑ, τον Αναρχικό Πολύκαρπο Γεωργιάδη...

ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΙΣΧΥΣ ΤΟΥΣ.

ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΚΟΙ ΜΑΣ ΦΟΒΟΙ, ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ, ΚΑΝΟΥΝ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΙΣΧΥ, ΙΣΧΥΡΟΤΕΡΗ...

ΑΣ ΞΕΡΟΥΜΕ, ΩΣΤΟΣΟ, ΠΩΣ

ΑΝ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΙΣΧΥ ΔΕΝ ΑΝΤΙΤΑΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΔΥΝΑΜΗ, ΔΕΝ Θ' ΑΡΓΗΣΕΙ ΝΑ ΕΡΘΕΙ ΚΙ Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΩΡΑ...

ΚΙ ΟΤΑΝ ΘΑ ΕΡΘΕΙ Η ΣΤΙΓΜΗ ΜΑΣ, ΔΕΝ ΘΑ ΕΧΕΙ ΑΠΟΜΕΙΝΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΜΑΣ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΕΙ...

ΚΙ ΑΝ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΔΡΑΠΕΤΕΥΣΟΥΜΕ, ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΤΑΪΛΑΝ ΝΑ ΜΑΣ ΜΕΤΑΦΕΡΕΙ ΜΕ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΣΩΤΗΡΙΑ...

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του αγωνίζονται για μια ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία και εμπορικούς - κερδοσκοπικούς "νόμους". Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις) είναι ευπρόσδεκτη από όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά και αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.
